

Ο Πατριάρχης που ζούσε για να ελεεί

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)



Ο Άγιος Ιωάννης ο Ελεήμων (12 Νοεμβρίου)

Ο Ιωάννης γεννήθηκε στο νησί της Κύπρου. Ο πατέρας του ήταν έπαρχος, ο επιφανής Επιφάνιος. Ο Ιωάννης ανατράφηκε παιδιόθεν ως αληθινός χριστιανός και παρά τη θέλησή του, εξαιτίας της επιμονής των γονέων του, νυμφεύθηκε και απέκτησε παιδιά. Κατά Θεία Πρόνοια, τόσο η σύζυγος όσο και τα παιδιά του έφυγαν σύντομα απ' αυτόν τον κόσμο. Ο Ιωάννης άρχισε σύντομα να γίνεται γνωστός για τη μεγάλη ευσπλαχνία και θεοσέβειά του, με αποτέλεσμα επί βασιλείας του Ηρακλείου να εκλεγεί πατριάρχης Αλεξανδρείας (610). Επί μία δεκαετία κυβέρνησε ασφαλώς, ως αληθινός ποιμένας, την Εκκλησία της Αλεξανδρείας, διασφαλίζοντάς την από κινδύνους ειδωλολατρών και αιρετικών. Μιλώντας κάποτε στο ποίμνιό του ο ενάρετος άγιος Ιωάννης, είπε: «Εάν επιθυμείτε να είστε ευγενείς, μην αναζητείτε την ευγένεια στο αίμα αλλά στις αρετές, διότι αυτή είναι η αληθινή ευγένεια!».



Όλοι οι άγιοι διακρίνονταν για το έλεός τους, αλλά ο άγιος πατριάρχης Αλεξανδρείας ήταν απολύτως αφιερωμένος στη θαυμάσια αρετή της ελεημοσύνης. Εξ ου και επονομά-στηκε «ο Ελεήμων». Κάποτε, ενώ τελούσε τη Θεία Λειτουργία, αναλογίστηκε τα λόγια του Χριστού: «Γι' αυτό, όταν προσφέρεις το δώρο σου στο ναό κι εκεί θυμηθείς πως ο αδελφός σου έχει κάτι εναντίον σου, άφησε εκεί, μπροστά στο θυσιαστήριο του ναού, το δώρο σου, και πήγαινε να συμφιλιωθείς πρώτα με τον αδελφό σου, και ύστερα έλα να προσφέρεις το δώρο σου»(Ματθ. 5, 23-24). Τότε λοιπόν θυμήθηκε ότι κάποιος κληρικός, στην εκκλησία αυτή, είχε μια πικρία εναντίον του. Αμέσως άφησε τα Τίμια Δώρα, πλησίασε τον ιερέα και έπεσε στα πόδια του, ικετεύοντας για τη συγχώρεσή του. Μόνον αφού είχε συμφιλιωθεί πάλι με αυτόν τον άνθρωπο, επέστρεψε στην αγία Τράπεζα.

Κάποια άλλα φορά, ενώ βρισκόταν καθ' οδόν προς την Εκκλησία των αγίων Αναργύρων Κύρου και Ιωάννου, συνά-ντησε μια χήρα γυναίκα ενδεή και ταλαίπωρη, η οποία άρχισε να του αφηγείται αναλυτικά την κακοπάθειά της. Οι συνοδοί του πατριάρχη βαρέθηκαν ν' ακούν τα εκτενή παράπονα της γυναίκας και τον προέτρεπαν να σπεύσει στην εκκλησία για την Ακολουθία, λέγοντάς του ότι μπορούσε και αργότερα ν' ακούσει την ιστορία της γυναίκας. Όμως ο Ιωάννης είπε: «Και πώς θα ακούσει ο Θεός εμένα, εάν δεν ακούσω εγώ εκείνη;». Δεν έφυγε ο άγιος, μέχρι που η αναξιοπαθούσα διηγήθηκε ως το τέλος την ιστορία της.

Όταν οι Πέρσες επιτέθηκαν στην Αίγυπτο, ο πατριάρχης Ιωάννης επιβιβάσθηκε σ' ένα καράβι για να διαφύγει τον κίνδυνο. Ενώ έπλεαν, έπεσε άρρωστος και, μόλις έφτασαν στην Κύπρο, αναπαύθηκε, το έτος 620, στη γενέτειρα πόλη του (σ.τ.μ.

Αμαθούντα Κύπρου), όπου και ετάφη. Μετά την εκδημία του στην Άφθαρτη Βασιλεία του Κυρίου, τελέστηκε η ανακομιδή των θαυματουργών και χαριτόβρυτων λειψάνων του στην Κωνσταντινούπολη, μετά στη Βουδαπέστη και τέλος στο Πρέσμπουργκ.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, *Ο Πρόλογος της Αχρίδος*, Νοέμβριος, εκδ. Άθως, σ. 108-110)